

IV 61
Kapitel
Arbejder

En utförlig berättelse

öfver

händelserna

på

Krigs skådeplatsen.

En kort, men pålitlig skildring efter de nyaste
och säkraste underrättelser sammanställd
och med en pårlig wisa försedd.

Pris: 25 penni.

Helsingfors, tryckt hos A. A. Lindfors. 1877.

G. Johanssons förlag.

Situationen på den ryss-turkiska skådeplatsen visar sig nu helt annan, än man förut tänkte sig den ehuru underrättelserna derifrån äro ganska sparsamma. Begge motståndarene tillskrifwa nämligen ofta segrarne sig sjelfwa ehuru det ofta är alldeles annorlunda i sjelfwa werket. De ryssa underrättelserna berätta ofta om en eller två kosackers död då turkarnes åter weta om flere hundrades och twärtom. De turkiska underrättelserna måste man isynnerhet med största försigtighet upptaga, ty bristen på korrespondensmedel; telegrafförbindelser och jernvägar, gör sig alltmera kännbar, hwartill, ännu kommer, att genom en Iffas (Kejsarlig befallning) enhwar, som kommer fram med underrättelser i förtid, bestraffas med transportation till Siberien, så will breskrifwaren dock försöka att det dunkel, som hwilar öfwer händelserna, skingra så mycket som möjligt är. När Ryssarne tågade mot fienden i början af kriget, mötte de nästan intet motstånd från Turkarnes sida; krigslyckan war dem fullkomligt huld. Som man wet flyter genom Turkarnes nordligare besittningar den stora wattenrika floden Donau. Den är ej någon bäck att wada öfwer, den! Ryssarnes öfvergång öfwer denna breda flod, war deras första stora företag. Turkarne gjorde wisst motstånd, men så obetydligt att Ryssarne med jemförelsewis ganska ringa förluster kommo öfwer den breda floden. Under det Ryssarne bygde sin bro öfwer Donau, kämpade de båda fiendtlige flottorna stora och blodiga strider, dels på Donau, dels i Swarta hafwet. Wid Braila sprängdes en turkisk monitor (ett stort krigsskepp), i luften; en kula föll in genom dess ångpipa in i ångpannan, som deraf exploberade, elden kom till krutkammaren och med en förfärlig knall sprang skeppet i luften. Hela manskapet omkommo, alla, utom twenne soldater, hwilka ha'fdöda räddades i en ryss båt, och de öfriga

turkiska fartygen togo genast till flykten, utan att alls bry sig om sina trosförwandters öde. Om bord på monitorn som war en af de största i den turkiska flottan, befann sig äfwen, enligt någras underrättelser Jussein Pascha hela turkiska flottans öfverkommendör, och i alla fall war förlusten för Turkarne ganska stor.

Emellertid ryckte Ryssarne, sedan de gått öfver Donau, segerrikt framåt genom det att hären tågade tillockmed öfver Balkan berget, som går i en rak riktning från öster till väster emellan det nysnämnda Bulgarien och det egentliga Turkiet. Genom Schipka passet, hvilket är det bästa öfvergångsställe öfver Balkan, hade den tappre ryske generalen Gurko redan trängt sig, då krigslyckan som härtills varit gynnsam för ryssarne, hastigt wände sig. Dwenne andra ryska härar hade stannat qwar i Bulgarien då Gurkos här tågade framåt öfver Balkan. Den ena af dessa härar hade uppgift att eröfra den starka fästningen wid Donau, wid namn Rutschuk, utom andra mindre fästningar der sammastädes; den andra hären hade till uppgift att bekämpa och vinna den turkiska generalen Osman Paschas arme, som ännu besinner sig i Bulgarien. Osman Pascha hade befäst sig i Plewna: här wid denna stad ledö Ryssarne, då de angrepo densamma, sitt första större nederlag. Osman Pascha war starkare befästad, än man trott. Denne Osman Pascha är en af turkarnes tappreste generaler i detta krig. Han har alltsen hösten med ett beundransvärd mod försvarat Plewna, så att ryssarne sent omsider fött det samma. Motgången wid Plewna tvingade general Gurko att draga sig tillbaka från Balkan. Allt sen dess har flere blodiga ehuru fruktlösa stridigheter egt rum omkring Plewna. Det war i närheten af denna stad, wid byn Gorny Dubniat, som äfwen vårt lilla men tappra finsta garde fick sitt blod-dop.

På krigsfådeplatsen i Asien hade Ryssland i början stor motgång, men nu har äfwen der krigslyckan wändt sig på ryssarnes sida. Selt nyligen wunno de en stor

seger wid Uluiar äfwen den turkiske generalen Mouktar-Pascha, hvars armé i grund blef slagen, och nu i dessa dagar blef den starkt befästad och länge af ryssarne belägrade staden Kars intagen. Ryssarnes ställning i Asien är således fullkomligt betryggad. På den Europeiska krigsfådeplatsen wäntar man nu endast på Plewnas fall och när detta skett, då är Ryssarnes seger fullständig. Man säger att Turkiska sultanen om detta sker, är bewägen att begära frid och ingen kristen kan ju annat önska än att så måtte ske. Krigets liften må blifwa hurudana som helst, Ryssland skall dock engång segra, Kristendomen skall segra öfver Muhamedanismen och ju förr detta sker, des bättre är det ju. Ja måtte den Allsmächtige skänka fredens wälsignelse åt de många millioner qwalda hjertan, som genom detta krig få tillbringa sin dag i oro och ångest. Må Han låta krigets sackla flockna och i des ställe fredens gyllne sol åter skina öfver de nu af kriget härjade länderna, öfver de till tiggarskafwen, ja till en oflyddig dödd dömda menniskorua. Amen!

Wisän.

Lik för några år, nu åter
Krigets fackla står i brand
Breder lidanden och fasa
Uti Turkens stöna land.
Hämskt kring land och watten ila
Krifets fanor nu framåt
Från förödelse ej hwila
Förrän allt är dränkt i gråt.

Ryflands kejsare så mächtig
Rustad är med kraft och mod
Dch nu ren har krigets engel
Mängens ädel dränkt i blod.
Dch nu knallar fältkanonen
Så till land som och till haf
Dch bereder mängen menska,
Fastän oflyldig är en graf.

Dch sultanen skyndsamt sticker
Budskap hän till Meckas stad
Ty i staden för sin lära
Sjelf han kämpa önskar glad
Wid profetens graf då toner
Bönen sånd från hjertats gruud;
Allah säger må förlåna
Ut sitt folk i farans stund!

Värande profetens fana
Flar han i striden fram
Dch han önskar i sitt hjerta
Seger åt Muhameds stam.
Men liksom en wakt står ryssen
Tappert kring sin kejsare,

Uldrig från sin post han wiker
Heller will han döden se.

Hämskt man hör trumpetter smattra
Uti månet blodigt slag,
Hwarest dödens engel samlar
Skördar på sin högtidsdag.
Lik på lik man ser i höggar,
Marken färgas purpuröd;
Ingen, ingen kan bekrifwa
Krigets favor qual och nöd.

Dch se der på sjön ett fartyg
Far i luften med en knall,
Se des manskap sjunker, sinner
Döda ibland böljors swall.
Endast två man hunnit rädda,
Men de andra alla dö,
Snart ett spår man mer ej ser af
Deras graf på blånad sjö.

Ufwen slätterna i Ufien
Känna Krigets hemiska brand,
Fångt Turken der af Allah
Ber om seger för sitt land.
Dch jag ser der striden brunnit
Allt till quällens timma sen,
Huru dödens engel kärligt
Wån och fiende förent.
